

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem
na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knabenseminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez posebne
naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, neplačani
listi se ne sprejemajo. —

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice,
če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Glas sv. očeta Leona XIII. o največji nevarnosti sedanjih dni!

Zgodovina vsega človeštva prejasno kaže, da se ljudem zmiraj hujše godi, čem dalje od Boga bežijo. Pred blizu 2000 leti so v toliko in v vsestransko nesrečo zagreznjeni bili, da je pagansk modrijan djal: človek si ne more pomagati, Bog sam mora priti, le on zamore še pomagati. In zares, Bog sam je prišel obupajočemu človeštvu na pomoč, večni Sin božji je postal sin človekov, angeljčki božji so pa veselo zapeli: slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje. Ta mir, ki ga je nebeški usmiljeni Samaritan, naš gospod in odrešnik, Jezus Kristus, svetu pridobil in ga še zmiraj deliva v velikej gostilnici, kojo je on ustanovil, namreč v svetej katoliškej Cerkvi, ostaja pa pri posameznih osebah, pri celih narodih in državah le, dokler so ljudje res blage volje, dobrega, Bogu in sv. Cerkvi udanega srea. Brž pa, ko začnejo ljudje in celi narodi sv. Cerkvo zapuščati, jo sovražiti, Boga tajiti, izgubijo blagi mir božji, ugrabi jih zopet stari paganski nemir, nered in vsestranska nesreča. Jednako se godi v Evropi, deloma tudi v Ameriki, zadnja 3 stoletja. Krivoverski rogovileži so se s pomočjo lakomnih velikašev in vladarjev vzdignili prvič zoper sv. katoliško Cerkvo. Velik del Evrope je propal v lutrovske in kalvinske krivoverstvo, drugi del pa je pod ošabnimi ministri in pod vladarji, ki so hrepeneli po absolutizmu t. j. po samovoljnem vladanju v svetnih in verskih zadevah, zatrl vso versko in politično svobodo. Mogočni grajščaki in bogati mestjani so jim pomagali in tako je nastalo novo zatirovanje upliva sv. Cerkve po vsej zapadni Evropi. Ali prevzetni vladarji so si grozovitno šibo izredili. Novo in razuzdano neverstvo se je iz njihovih gradov izlilo na plemstvo in mestjanstvo, ki se je naposled spuntalo zoper vladarje; nastala je strahovita francoska revolucija, narodil se je — liberalizem. Kralje in vladarje so ubili n. pr. francoskega, druge pregnali ali jim vladarsko oblast tako skr-

čili, da le še podpisujejo, kar jim liberalne zbornice poslancev in iz teh vzeti ministri sklepaajo in predlagajo. Vladarji in plemstvo so zgubili prejšnje pravice, kmetskim ljudem so se prejšnji davki in bremena v vedno rastoče dače spremenila, mestjani in denarni mogotci pa so pri novošegnej mnogovrstnej svobodi prišli na vrh. Liberalci skušajo sedaj v gospodstvu vzdržati prvič se po nalašč sebi v korist osnovanih volilnih redih, drugič po zatirovanju cerkvenega upliva na ljudi in tretjič po mnogovrstnem izsesavanju menj premožnega prebivalstva itd. Sicer se nikoli poprej ni toliko govorilo o svobodi, kakor v liberalnej dobi, vsem se je privoščila, le sv. katoliškej Cerkvi ne. Zato naletimo zopet na preganjanje sv. Cerkve in nedavno bil je jeni glavar vseh dežel oropan, papež pogreša svobode in pomočkov, potrebnih mu za uspešno vladovanje vesoljne Cerkve. Liberalizem, narodivši se iz neverstva, je prisiljen, ako hoče dosleden biti, cerkveni upliv zatirovati in neverstvo dalje širiti, kar le preveč marljivo dela, posebno od te dobe, ko je vse šolstvo sv. Cerkvi in krščanstvu več ali menje izneveril. Ali ravno to početje mu je in bodo v pogubo. Strup svojega neverstva izlivajo liberalci z neko strahovito gorečnostjo na prosto ljudstvo. Ko se ga pa to navzame, vzdigne se proti liberalnim gospodom, pa ne samo proti tem, ampak proti vsemu človeškemu redu ter hoče nov red ustanoviti na razvalinah sedanjega, na popolnem neverstvu in neznaboštvu. Ker število ubožcev vsled liberalnega gospodarstva vedno raste, množi se tudi število nezadovoljnih, nevernih upornikov, ki hočejo, enako liberalcem, na zemlji uživati rajsko veselje, vero in up na nebeško so zgubili. In ker morejo le silama prodrėti, zbirajo svoje moči in jih združujejo. Na Francoskem se imenujejo komunisti, ker hočejo vse premoženje bogatašev med seboj razdeliti; na Ruskem se nazivljajo: nihilisti, ker na nič ne verujejo in vse dosedanje zametujejo, na Nemškem pa in drugod jim je ime socijalisti, ker hočejo sedanji družbinski red zatreti, zakonsko zavezo odpraviti, vsako pravico do kakega posestva popolnem iztrebiti. Svet stoji

před novo in najstrahovitnejšo revolucijo in uže lani se je začela glasiti, ko so zaporedom ljudi socialisti napadali nemškega cesarja, italijanskega in španjskega kralja, ruske ministre. Tako je človeštvo v 300 letih zašlo do brezna in propada, iz kterega žuga vstati še prej nezaslišano barbarstvo. Lutovec in Kalvinci so zavrgli cerkvene zapovedi, liberalci so se lotili deset božjih zapovedi in odpravili posebno 1., 2., 3., 6., deloma tudi 7. in 8. Toda socialisti ne marajo ne za cerkvene, ne za božje zapovedi, in ljudje so po tem takem polagoma zgubili ne samo sv. Cerkvu, Jezusa Kristusa, Boga, ampak so tudi zabredli tako, da rušijo narurne podlage človeške družbi!

Ali nimamo tukaj nobenega pomočnika več? Gotovo, da imamo; sv. katoliška Cerkva je ta pomočnik. Vendar tako, kakor je sedaj po liberalnih postavah zvezana in v paragrafe raznih, jenemu blagodušnemu uplivu nasprotujočih, postav vkljenjena, ne more ničesar zdatnega opraviti. Zato so pa ravno sedaj, ko mnogo ljudi čuti nevarnost socializma, jeni najvišji pastir, sv. oče papež Leon XIII. povzdiguili svoj svarilni glas. Na sv. den pretečenega leta, ko so obhajali spomin na rojstvo Tistega, ki je ljudem pripravil pravi mir, objavili so velevažno pismo do vseh nadškofov in škofov celega sveta. V pismu razlagajo v prejasni in veličastni besedi uzroke nesreč, v katerih se človeštvo nahaja in katere mu še pretijo, ali ob enem tudi kažejo, da zamore sv. katoliška Cerkva edina pa tudi gotovo vsem pomagati, ako se njej privoščiti potrebne svobode! Pismo je neizmerno važno, podučilno in spodbudljivo tako, da ga bodedo prihodnjič začeli tudi bralci „Slov. Gosp.“ objavljati. Rečeno pa bodi v pojasnilo, da se bo pismo samo leži razumevalo!

Zakaj je g. dr. Radaj govoril zoper potrdenje svoje in g. J. Fluherja volitve!

Ko smo novi poslanci prišli v Gradec in imeli 2. sejo dne 25. sept. 1878. je deželni odbornik Paierhuber poročal, kako sta volilca Miha Nasko in Franc Soršak tožbo vložila pri okrajnej sodnji v Slov. Bistrici zoper Jurija Mlakarja, Janeza Šerbelja in Mat. Razgoršeka, potem pri mariborskej sodnji zoper Jakoba Rataja, Roterja in Marčiča, češ da so ti volilne glase kupovali in prodavali. Iz volilnega zapisnika bilo je pa razvidno, da so samo Šerbelj, Razgoršek in Rataj volilni možje, drugi zatoženci so se kupovanja in prodavanja glasov baje le udeležili. Akoravno pa zoper kandidata dr. Radaja in Janeza Fluherja tožba ničesar ne omenja, je vendar bil sprejet nasvet g. Paierhuberja ter se je sklenolo volitve še ne potrditi, ampak reč preiskavati. Res 8. okt. potem se oglasi zopet g. Paierhuber in poroča, da je vsa sodnijska preiskava v Slov. Bistrici bila zapstoj in brez uspeha; mariborska sodnja pa je rekla, da se je pri njej tožba vložila, kako je

baje posestnik Jakob Rataj moževoma Roterju in Marčiču nekaj obečal dati, če ga izvolita za volilnega moža za srenjo Bistričko pri Lembahu, zoper dr. Radaja in Fluherja se pa ne toži in ne leti noben sum na nju, kakor da bi se kupovanja in prodavanja volilnih glasov bila udeležila. Kajti v pismenej tožbi se berejo sledeče besede: „Kdo je pa Jakobu Rataju naročil, naj si ta kupi častvolilnega moža, to nam ni znano, (Soršaku in Naskotu! Čudno, zakaj sta pa tedaj tožit šla, če nista ničesar vedela? Ured.) to pa dobro vemo, da je Jakob Rataj pri volitvi glasoval za dr. Radaja in g. Fluherja“. (Kar je se vé bil poglavitni greh! Ured.) Na to je g. Paierhuber nasvetoval, naj se volitev dr. Radaja in g. Fluherja potrdi. Ali zoper tako potrdenje sem jaz ugovarjal iz sledečih uzrokov: uže kmalu sprva zoper volitev samo ni nihče ugovarjal. Soršak in Nasko ugovarjala sta le zoper nekatere volilne moževe, ki so meni in g. Fluherju dali svoje glase. Vkljub temu deželni zbor volitve ni potrdil, ampak sklenil preiskavati. Preiskava še ni bila dognana in opetno poročilo g. Paierhuberjevo zboru ni povedalo nič novega, ampak le to, da so nekateri volilni možje zarad kupovanja in prodavanja volilnih glasov v sodnijskej preiskavi. To pa meni ni bilo dosti, da bi se sedaj volitev potrdila; kajti tako bi našim slovenskim in vseskozi poštenim volilcem vendar sum ostal, do so morebiti vendarle glase kupovali in prodavali. Jaz sem bil prepričan, da je vse le nesramno natolcevanje, vendar treba je bilo da rešim čast svojih volilcev. In hvala Bogu nisem se varal v poštenosti slovenskih volilcev. Kakor je „Slov. Gospodar“ v štef. 2. od 9. jan. poročal, se je dolženje naših volilcev, kakor bi ti bili glase kupovali in prodavali, pri obema sodnjama, pri slov. bistričkej in mariborskej, kot nesramno in torej izmišljeno pokazalo, volilci Šerbelj, Razgoršek in Rataj so nedolžni, vseskozi pošteni. Sedaj je poštenost slovenskih volilcev neoskrnjena in očitna, deželni zbor pa zamore pri bližnjem zborovanju izvolitev dr. Radaja in g. Fluherja častno potrditi.

Dr. Franc Radaj,
poslanec.

Gospodarske stvari.

Umno gospodarstvo pri živinoreji.

Zadnja leta je število prebivalcev po mestih in trgih tudi pri nas znatno poskočilo: Dunaj u. pr. šteje z okolico vred več kakor 1 milijon, Gradec nad 100.000 ljudi. Ti povzijejo največ vsakojakega mesa, to dela meso drago, živinorejstvo pa kot vedno bolj koristen oddelek kmetijstva. Lepa živina najde vselej in povsod kupca, včasih jako dobrega. Zato moramo skrbeti, da živinorejo kolikor mogoče povzdignemo in dobiček sami zaslužimo, namesto, da bi ga nam drugi po-

lovili- Dunaj ali Beč potrebuje na leto 100.000 glav klavne živine, volov in krav, okolica mu jih daje samo okoli 12.000, drugo se dovaža do pol iz Ogerskega in Rumunskega, do pol pa iz Galicije, največ iz Ruskega, kamor gre dan na dan mnogo lepega denarja, ki bi ga lahko sami dobivali, ko bi za živinorejstvo več storili. Vsaj domačim potrebam moramo skušati, da jim ustrezamo zraven pa ugodno lego sredi Evrope porabimo ter dosedanjo ugodno prodavanje svoje živine črez morje, v Italijansko, Švicarsko in Nemško pomozimo. Leta 1875. je k nam v Avstrijo tuje živine več prišlo, kakor naše odšlo, le iz Pruskega 9000 glav, iz Ruskega 24.000, iz Rumunije in Turčije (Bosne in Hercegovine, Srbije) pa 66.000. Temu nasproti smo svoje živine več prodali, kakor kupili, črez morje 40.000 glav, v Italijo 10.000, v Švicarsko 12.000 v južno Nemčijo 91.000 in v Saksonsko 14.000. Kolikor še nam je storiti, to lahko povzememo iz sledečih števil: v Holandiji pride na 100 stanovnikov do 150 glav goveje živine, namreč volov, krav in telet, na Švicarskem do 90, na Württembergem do 79, v Saleburškem do 70, na Koroškem do 69, Gornjem Avstrijskem do 65, Tirolskem 52, Štajerskem do 52, Kranjskem 48, Goričkem do 28 in Hrvatskem samo do 25. Goričko in Kranjsko se pa more mnogo zagovarjati; kajti velik del zemlje je le goli Kras, toda za Hrvatsko z jenimi neizmernimi livadami, travniki in pašniki je gori navedena številka močno svarjenje, naj v tej zadevi več storijo. Jako vrli živinorejci so pa Korošci. Jihova goveda Belanskega žlahtnega plemena daleč slovijo in se drago plačujejo. Nek grajščak iz Českega je kupil 14 glav take živine, stareje pa tudi mlade, ter je dal 2475 fl., t. j. poprek 176 fl. za vsako živinče. Lepša in stareja goveda veljajo po 200 do 250 fl. Tudi naša Štajerska slovi zaradi svojih Marijahoferskih in Muricodolskih goved. Lep bik velja po 150 fl. Ali tudi po drugih krajih so lepa goveda in naše domače pleme ni tako slabo, kakor so uže nekateri upili in le žlahtna plemena svetovali. To je zelo napačno; žlahtne Muricodolske krave, ali pa Marijahoferski biki niso za vse kraje naše dežele in zato ne odobrujemo postopanja ministra za poljedelstvo, ki le žlahtna plemena podpirati daje, za povzdigo navadnega domačega govejega plemena pa ničesar storiti neče. Štajerska kmetijska družba je temu oporekala — zastoj. — To je obžalovati. Navadno pleme je najbolj po deželi razširjeno in se s samim žlahtnim spodrinoti ne da in tudi treba ni. Kajti ono ima mnogo goved, ki v marsikterih dobrih lastnostih presegajo najlepša izmed žlahtnih plemen. Marsiktera krava navadnega plemena je boljše mlekarica od najlepše Marijahoferske. Treba je le umnega postopanja pri odbiranju goved za pleme. Naj se najlepša teleta najlepših in najboljših krav pušajo za pleme, naj se mladičem streže po umnem odkušenih gospodarjev potrjenem načinu, posebno pa

naj se skrbi za dovoljno število dobrih bikov istega navadnega plemena, in ni dvomiti, da bode v marsičem pri naši govedoreji boljše! Pomanjkanje dobrih bikov je močno občutljivo. V tej reči se mora nekaj storiti! Družba je lani kupila 13 bikov, 7 Muricodolskega in 6 Marijahoferskega plemena, ter jih v Gradcu 10. okt. razdražbala proti temu, da so se kupci zavezali, bika za spuščanje rabiti svojim pa tudi drugim kravam za plačilo 60 kr. Od teh je okrajnega zastopa odbor v Rogacu kupil 2 Marijahoferska bika. Za nakup bikov navadnega plemena družba ni storila nič, podružnice malo, okrajni zastopi še menje. Po uradnem številjenju l. 1869. poizvemo, da je krav na Štajerskem bilo 265.581, od teh v slovenskem Štajeru 73.996. Umni kmetovalci računijo 1 bika za 50 krav, tedaj bi trebalo na Štajerskem vsaj 5312 bikov. Toliko jih pa ni, vsaj na Slovenskem ne, sicer bi se ne objavljale pritožbe, kakoršno smo v lanjskem „Gosposdarju“ štev. 52. v dopisu iz Čadrama brali. Pisatelju so znane srenje, ki imajo po 200 krav pa še niti enega bika! To je velika napaka, sitnoba, zadrega in zapreka napredovanju v umnej živinoreji!

Kmetijska družba štajerska je še dalje lani odposlala prošnjo do deželnega odbora, naj se postava za povzdigo živinorejstva, katero so liberalci l. 1868. v nepremišljeni naglici prav nepraktično sklenoli, zopet prenaredi. Ta prošnja bo bržčas uslišana, neuslišana pa je ostala prošnja, ministertvu doposlana, naj bi se zopet prodavala živinska sol po znižanej ceni! Prihodnjic bodemo še par zanimivih besed spregovorili o sirarstvu, ki je zadnja leta tudi pri Slovencih začelo srečno in veselo napredovati!

Beseda o telečji reji.

M. Pogosto se za kravo, ki je iztelila, ali preveč ali pa premalo stori. Kot ravnilo mora veljati, da se taki kravi ne sme nič položiti, kar bi jo napenjalo, dražilo ali driskalo. Poleg dobrega sena, se njej mora prav marljivo prestane pitne vode podajati. Le če je krava po porodu premočno izdelana in oslABLJENA, se njej položi lahko prebavljive krme, kakor pijača pa z otrobi ali z zdrobljenim zrnjem pomešana voda. Ali vse, kar je preveč, je od škode. Naj se še skrbi za topel blev, mehko ležišče in krava varuje kolikor mogoče mrzle sape. Pri kravah, ki so dobre mlekarice, vime proti koncu brejatve močno naraste, kar je znamenje bližnjega poroda in da mladič ni več ravno mnogo potreben vsega maternega mleka, ki se odzdaj v vimenu nabirati začinja. Tu pa se navadno prigodi, da so skrbljive in mlekalačne gospodinje brzo pri rokah in tako kravo molzejo ali dojijo, kar pa je po vseh skušnjah krivo in napačno ravnanje. Kajti prvo mleko gre teletu, da se po njem očisti tako imenovane črevesne smole. Ako je vime močno napeto, morda celo oteklo, mora se z mastjo tretji ali pa podstaviti posoda s toplo vodo, še

bolje pa posoda tople vode, v kateri se je nekoliko senenega drobca poparilo. Slapi, ki se iz takega parenja pod vime vzdigujejo, omečijo vime in ga zopet naredijo voljnatega in mehkega. Brž ko je tele porojeno, se položi na mehko nastelj pred kravo, da ga more oblizati. Dobro je, če se potrosi s periščem otrobov, v ktere se je malo soli pomešalo, da mati mladiča rajši obliže. Ko je nekaj ur preteklo, se tele dene kravi pod vime, da začne sesati. Prvo mleko ali zamlezvo, ki je bolj rumenkaste barve, služi teletu, kakor smo že omenili, v to, da se očisti črevesne smole, ktere so mu čreva prek in prek polna. Tako očiščeno živinče začne pozneje redno prebavljati. To zamlezvo ali vsaj dober del njegov mora tele dobiti. Ko bi tele ga ne posesalo popolnoma, se mora vime izmolziti. Ljudem to prvo mleko ni zdravo, marveč gabno. Zdaj pa se obrnimo h kravi in teletu! Če je porod in tudi njegovi nasledki srečno in pravilno dovršen, k čemur pametno krmljenje, skrbna postrežba in previdno ravnanje s staro kravo najbolj pripomore, se njej po preteklih 8 dneh začne obilno pokladati, da dobi kolikor mogoče največ mleka. Tako ima tele zadosti in obilno zdrave hrane in tudi še nekaj teletu mleka ostane za hišne ali tržne potrebe. Kmetovavec si mora vedne pred očmi imeti resnico, da mora tisti, ki hoče obilno mleka imeti, tudi živino obilno krmiti, kajti: „krava pri gobcu molze, tako pravi star pa resničen pregovor. (Dalje prihodnjič.)

M. Kako se da zabraniti, da stare svinje mladičev ne pojedó. Da je svinjereja imeniten del kmetijskega gospodarstva, kdo ne bode tej resnici rad pritr dil, ki je kedaj ob tržnih dnevih po naših mestih se ozrl in videl, koliko se tega kmetijskega pridelka speča in sicer lahko in za dober denar speča. Toraj mora tudi vsakemu kmetovavcu, ki se s svinjerejo peča, mar biti, da se število svinjskega naraščaja ne le manjša, marveč kolikor mogoče množi. Temu pa je dostikrat moroželnost starih svinj na potu. Proti ti napaki se pa od skušenih kmetovavcev sledeči pomočki navsvetujejo: 1) Naj se mladim prešičkom brž po porodu skrajni zobje podero! Prešički pridejo namreč s skrajnimi in z drugimi zobmi na svet, ki so zelo ostri in trdno drug poleg drugega tako, da siski ali sesavne bradovičice med njimi prostora nimajo in mater pri sesanju močno zbadajo. Te bolečine starko dostikrat tako močno razdražijo, da lastne mladiče raztrga in požre. 2.) Drugo bolj priprosto pa tudi manj gotovo sredstvo je to, da se mladiči in starki rivec pomažejo z brinjevcem t. j. žganjem iz brinjevih zrnj žganim. Duh tega žganja zaduši morivne nakane v starki proti mladičem in brž ko so se ti par krat pri nji nasesali, jim ne žuga nobena nevarnost več od starkine moroželnosti. 3) Tretje pa najbolj zanesljivo sredstvo je to, da se starki brž, ko je povrgla, vlije nekoliko kapelj neke tekočine v uho. Ta tekočina

se nareja, če se 1—2 dela opiuma in 10—20 delov kafrovca (Kampfergeist) zlije in pomeša. To sredstvo zaziba starko v neko dremoto in dokler ta trpi, smejo mladiči brez skrbi sesati. Pozneje so pa tako vseh napadov varni.

Komisija za ogledovanje privatnih žrebcev bo poslovala 22. jan. ob 10. uri v Cmureku, 23. jan. ob 9. uri v Mariboru, 24. jan. ob 11. uri v Ormužu, 25. jan. v Celju ob 10. uri in 27. jan. ob 10. uri v Mozirju. Kdor hoče svoje žrebce za spuščanje rabiti, ta jih naj pred komisijo na ogled prižene, da zadobi potrebnega dovoljenja (licencije). Brez take licencije bi kaznovan bil, če bi žrebca za kobile rabil.

Seme ruskega lanu, koje nam je lani štajerska kmetijska družba naročila v Rigi na Ruskem, se je tako slabo obneslo, da ga letos ne bo ondi in sploh nič naročila, dokler ne poizvé za zanesljivejšega trgovca, ki bo z boljšo robo naročilom ustrezal.

Sejmovi na Štajerskem. 20. jan. Ernauž, Hengsberg, Rodin pri Rogacu, sv. Lenart v Slov. goricah, Mahrenberg, Schwanberg; 21. jan. Žigerski breg, Teharje; 22. jan. Mozirje.

Sejmovi na Koroškem. 20. jan. št. Vid, sv. Hema na Krki; 25. jan. št. Paul.

Dopisi.

Iz Maribora. (Stara garda) nemčurska 3 volilnih okrajev št. lenartskega, slov. bistrškega in mariborskega se je močno skrčila in pri volitvah popolnem propala, čeravno si je mnogo prizadevala za zmago kandidatov Seeder-Seidla. Dolgo je ta garda Slovence strahovala, dolgo so liberalci naše kmete zapeljevali, sedaj so se kmetske spametovali, sramotno jerobstvo otresli in dosedanjim glavačem nemčursko krono raz glave potegnoli. Propali so liberalci tako močno, kakor še nikoli poprej. Kajti izmed 46 volilcev št. lenartskega okraja se je samo revna trojica liberalnih nemčurjev našla, ki so glasovali „Seeder-Seidl“. Trije čudaki so: Franc Gollob (po pravem Golob) od sv. Trojice, menda ga je duh rajnega Wolfa po noči nadlegoval in ga v nemškutarško „gmajno“ zagnal, potem št. lenartski pek Miha Magdič, ki je kot rojen Hrvat pozabil, da so Slovenci jegovi brati po rodu in krvi; volil je namesto Krepperžanov, ki doma niso zmogli moža za volitev, in naposed Franc Sorec, nemškutarjev vinski brat v Partinji. Slov. Bistrica se je poboljšala v narodnem obziru, vendar je okraj izmed svojih 45 glasov oddal za „stara gardo“ še 18 mož. Imena teh 18 gardistov so: Peter Sorčnik, Andrej Tomažič, Andrej Mohorič, Franc Soršak, (škoda za čista in lepa slovenska imena), Miha Nasko, Janez Brglez, Andrej Grundner, Gregor Dovnik, Janez Vrbeč, Juri Špec, Simon Kugler, Franc Pivec, Anton Siherl, Štefan Rudolf.

Karl Formaher, Franc Grundner, Jožef Wretzl in Franc Rober. Oba okraja dala sta tedaj skup 21 nemčurskih glasov, ostalih 51 glasov je zmogel mariborski okraj sam, kder je tedaj glavna moč stare garde. Imena ovih gardistov, glasujočih za Seeder-Seidla, so: Jožef Kreiner, Jožef Pec, Jožef Kraner, Janez Dobaj, Jožef Vračko, Franc Smonik, Tomaž Krampergar, Franc Vajngerl, Jakob Pezdiček, Franc Lorber, Jožef Heu, Franc Roškar, Alojz Leonhard, Franc Rečnik, Juri Vornik, Franc Vicman, Jožef Kožuh, Juri Leber, Alojz Lopič, Franc Vraz, Janez Pirber, Jakob Kelner, Rudolf Milemot, Juri Gojčič, Simon Prauzel, Jožef Vauhnik, Janez Roškar, Janez Supanič, Andrej Moder, Jožef Povoden, Franc Ledinek, Franc Vrečko, Franc Vajngerl, Janez Poš, Janez Krampergar, Martin Pungartnik, Miha Wretzl, Andrej Lobnik, Jožef Lederer, Jožef Wreg, Jožef Ajdič, Karneri, Juri Černe, Jožef Wiesthaler, Jakob Pungertl, Anton Hernjet, Jožef Gartner, Miha Ursik, Andrej Vicman, Jožef Hauptman in Alojz Glaser. To so stare garde ostanki. Poboljšali se ne bodo nikoli. Smrt jih bo prej srečala, nego politična pamet. Prihodnjč objavimo imena polovičarskih volilcev!

Od sv. Jurija pod Tabrom. (Pridnih sinov) si vzrediti je veliko veselje za starše, čast, tolažba in podpora na stare dni. Takih sinov si je vzredil g. Gašper Šorn, obče znani in čislani narodnjak, posestnik in župan v Grajski vasi v Savinjski dolini. Mož je obhajal v nedeljo 5. jan. t. l. 60letnico svojega bivanja na svetu. Pri tej priliki so mu prišli njegovi vrli sinovi čestitat in mu v znamenje svoje otročje ljubezni in hvaležnosti prinesli raznoterih darov, med temi tudi drago žepno uro z dragoceno verižico. Prvi sin opravlja višjo žandarmerijsko službo v Celju, drugi bil je več let pri avstrijskeje „marini“ ali na morju ter je videl neizmerno velik del božjega sveta; prišel je celo za Indijo in Kitajsko do Japana itd. Sedaj uraduje pri banki „Slaviji“ v Ljubljani. Tretji pa je učitelj pri sv. Juriju. Na den godovanja so vsi trije prišli in očetu v slovečej g. Boršnarjevej krēmi napravili veselico, kakoršne ne bomo kmalu zopet imeli. Stari oče, sinovi, cela rodbina je vrlo narodna, da malo takih. Bog živi očeta in sinove ter nam Slovincem daj več takih vrlih narodnih mož!

M. K.

Iz gornje Savinjske doline. Naš vrli rojak gospod Dr. Franjo Gross, kterege je že več časopisov kot v Bosni ubitega naznanjalo, vrnil se je zdrav in vesel 19. nov. p. l. v svojo domovino Nazaret; 6. t. m. se pa zopet podal v svojo poprejšnjo službo „v Schwechat pri Dunaji“ k e. kr. okrajnej sodniji. Njegovi prijatelji obžalujemo, da nam ni dano tako milega, prijaznega in vrlega gospoda „vseskozi blago dušo“ imeti v svoji bližini! Morebiti se kedaj naše razmere tako uravnajo, da bo bližjeje nas službo dobil. Prisrčno se bomo tega veselili, do tiste dobe pa nam ga naj Bog varuje!

Iz Celja. (Nova sv. meša — razne reči.)

Novega leta dan je obhajal novoposvečeni kapucin o. Remigij Lipež, Vranjski rojak, v tukajšnjem kapucinskem samostanu prvo sv. mešo. Na mnoga leta! — Ravno tistega dne smo pa hladni zemljici izročili truplo nadepolnega osmošolca, Jožefa Geršaka, rojenega od sv. Petra pod sv. gorami. Umril je za legarjem. Naj v miru počiva! Pretečeno leto se jih je v celjski fari rodilo 226, umrlo 330 (toraj 104 mrtvih več, kakor rojenih), poročilo se je pa 47 parov. — Veselica v celjski čitalnici dne 6. jan. t. l. bila je prav živahna; pribodnja veselica (deklamacija, petje in ples) se obhaja dne 19. januarja ob 8. zvečer. — Velečastiti gosp. častni kanonik in nadžupnik Laški g. A. Žuža je daroval našej čitalnici 25 fl. Za to blagodušno njegovo darilo mu izrekamo najprisrčnejšo zahvalo ter želimo starosti duhovnikov labodske vladikovine dočakati še mnogo, mnogo let v najkrepkejšem zdravju!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Državni poslanci so zopet na Dunaju in imajo Berolinski mir, ki nam je dal nalog zasesti Bosno in Hercegovino, odobriti ali zavreči; slednje jim ne bo nič pomagalo, prvo pa nemškim liberalcem smrdi. Zato so v hudej zadregi. Bržčas bodo hrabro vgriznili v kisló lesniko in vse odobrili. Tudi stari ministri morajo ostati in mir zagovarjati, potem pa odstopiti. Imenovanje novih ministrov so svitli cesar baje uže podpisali. Pravijo, da se stari ministri take naglice niso nadejali in so vsled tega upnike graškega društva za narejanje vagonov in ocelnine nagovarjali, naj še 1 leto čakajo na plačilo; toda naenkrat prišel je glas iz Dunaja v Gradec, da ministri ne morejo obljubiti nobene podpore več. Ali so k starim in bržčas celó zgubljenim 900.000 fl. zopet kaj obljubili!? Toda sedaj je vse preč in društvo je pri sodniji napovedalo: krido! Bodi jim, nam pa daj Bog dobrih ministrov! — Med novimi ministri baje ni Rechbauer; nam zelo prav! — Svitli cesar so generala Filipoviča in še več drugih pozvali na posvetovanje na Dunaj, naj bi se zvesto preiskavalo, kakšne skušnje so se pokazale v vojski bosenske in katerih sprememb bo vsled tega pri vojaštvu treba upeljati. Iz Bosne in Hercegovine so domov poklicali 9000 rezervistov. Tirolska dežela je lani vsled grozne povodnji neizmerno trpela, škoda cenjena na 1¹/₂ milijona se je sedaj deloma po milodarjih popravila. Zoper nesramnega prusaka Schönererja so tudi št. Pöltenski škof vzdignili se v svojem in v imenu vsega duhovenstva svojega. Dunajski liberalno-judovski listi zagovarjajo nesramneža! Ko bi te grdobe le vse skup hotele iti na Prusko! Ogerski ministri bodo državno premoženje pri judu Rothschildu zastavili in meseca maja dobili 70 milijonov na posodo. Hrvati so hudi na Magjare,

ker hočejo ti državno podporo za hrvatske dežel-
ske potrebe za 300.000 fl. zmanjšati. Kotorski škof
v Dalmaciji, vel. čast. Markič je umrl. Blaga duša,
skrben pastir, vrl domorodec! Naj počiva v miru!
Sarajevo je sedaj postalo glavno mesto Nove-
Avstrije in sedež cesarske vlade. Predsednik je
vojvoda Württemberg, ki je zopet poprosil za več
hrvatskih uradnikov. Mnogi izmed Slovencev želijo
tje iti sreče iskat in novega doma. Vendar sedaj
po zimi jim ni svetovati in dobro storijo, naj poč-
akajo, da bodo ondi razmere bolj uredjene in
železnica iz Siska dalje narejena!

Vnanje države. Nemce uže Bismark prav z
nogami tepta; poslanecem je predložil ostro postavo,
vsled katere ne bodo smeli več brez kazni govo-
riti, kaj bodo hteli. Take postave še Kitajci ni-
majo pa ne Turki, in Angleži se Nemcem rogajo
rekoč, da nimajo več državnega zbora, kder bi se
smelo svobodno govoriti, ampak postavodajalno
kosarno. Sicer se pa nemškim liberalcem ne
godi krivica. Kdor Cerkvo božjo tepta in njej no-
bene svobode ne privoščiči, ta sam nobene svobode
vreden ni in jo po zgledu zgodovine tudi zgubi;
cerkvena svoboda je varhinja politične svobode!
— Ruski oficirji v Bolgariji delajo močne šance
okoli mesta Orbanija. Grki tirjajo od Turkov ve-
liko mesto Janino, Črnogorci pa Spuž, Zabljak
in Podgorico. Srbi kujejo nove denarje zlate po
francoski teži in vrednosti, 1 dinar velja 1 frank,
 $\frac{1}{2}$ Milana $\frac{1}{2}$ Napoleondora in 1 Milan 1 Napol.
— Angleži v Afganistanu so 6. jan. po mali praski
vzeli bogato mesto Kandahar, veliko do tega uspeha
jim je pomagal denar, prebivalce in vojake af-
ganske so podmitali. Sir-Ali se je podal na Rusko
s celim zakladom 70 milijonov vrednim in s 170.
spremljevalci. Prej se je doma posvetoval z veli-
kaši in sklenol deželo izročiti ruskemu carju, ki
jo naj brani. To bo Angleže britko zadelo!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski
vojski l. 1878.)

VI. Garčin se mora med večje trge šteti.
Nekatera poslopja so čedna in visoka. Le cerkvice,
ki stoji pri vходу v trg, je majhna, sicer pa snažna
in skrbno okovarovana. Posvečena je sv. Matevžu.
Na banderah in bandericah so hrvatski napisi, n.
pr. „Sv. Mihajl moli za nas.“ Iz Garčina smo
zjutraj za rana odrinili. Drugi avgust je bil ko-
likor toliko lep in prijeten dan, ker vsaj ni deže-
valo. Potovati pa je bilo skoro težeje, nego prejš-
nje dni, ker se je blato črevljev prijemalo, kakor
testo gospodinjinih rok. A glas, da je denešnji
„marš“ najkrajši, oživil nam je „korajžo“ in
veselje. Lepe vasi so bile uže gosteje nasejane,
kakor prve dni. Rezali smo jo skozi Selno, Trn-

jane, Vranovce, Bukovlje, dokler nismo dospeli
okoli $\frac{1}{2}$ 11. v avstrijski Brod. Tu se je vse trlo
vojakov: pešakov, konjikov, kanonirjev, pijonirjev,
cesarskih in deželnih voznikov. Z velikim trdom
smo prerili s svojo „kolono“ skoz te nemirne in
in vrešeče čete do obrežja Savinega, kjer smo
pustili vozove, postavivši jih v tri „paralelne“ ali
vsaksebne rede. Potem smo šli iskat svojih „kvar-
tirjev“, ki so bili raztrešeni po vseh oglih in kon-
cich stisnenih ulic. Le meni ni trebalo vrata dolgo
spenjati tje gori po hišnih številkah, ker mi je bil
zvonik frančiškanskega samostana magnetna igla
in menik, ki ne dasta tujeu pota zgrešiti. Cerkva
in samostan stojita tik reke Save na prav ugod-
nem kraju. Ko dojdem do samostanskih vrat,
bila so že na stečaj odprta. Skozi nja pa so no-
sili vojaki raz slavonskih vozov žaklje, kište, ter
so njih po dolgih hodnikih zlagali. Vsi koti so
bili že polni raznovrstne vojaške robe. Mislil bi
bil, da sem zašel v kakšen „magacin“ napravljen
iz cerkvenega poslopja — cesar ni ravno redko
najti po naših mestih — ko bi me ne bil uže od
daleč pozdravljaj o vikarij: „dobro došo! dobro
došo, gospodine!“ in mi takoj odkazal prostornega,
čednega in prav prijetnega stanovanja. Danes
so obhajali oo. frančiškani veseli praznik porei-
junkulski. Iz bližnjih in dalnih župnij se je bilo
kakih 14 duhovnikov k tej slovesnosti zbralo. Pri
obedu smo bili židane volje. Vršila se je napit-
nica na napitnico, kakor se ta slavljska navada
sploh nahaja po Slavoniji in Hrvatski. K vsakej
se je zapela kaka primerna pesem, n. pr. „Gde
stanak moj“, „Hej Slovani“, „Naprej zastava
Slave“, „Svemu svetu svitje zora“, „Kod Balkana
nema dana“ in mnogo drugih resnih in poskočnih.
V tako vrlem pošteno veselem društvu so zginili
vsi grenki spominki na prestane težave. Težkega
srea smo se razšli, da se menda nikoli več ne
vidimo tako veseli in zbrani pri gostoljubnih oo.
frančiškanih.

Iz moje sobe v prvem nadstropju je bil pre-
krasen razgled na mimo deročo Savo in na daleč
tam v zatonu v megle zakrite bosenske planine.
Kakih 100 korakov od samostana je vezal novi,
za prelaz naše armade napravljeni, most bogato
Slavonijo s srebrno Bosno. Postavili so ga dne
29. julija naši spretni pijonirji v ednej uri. Most
sloni na majhnih ladjicah — pontonih — in se
dade na vsako stran odpreti, kar je potrebno, da
zamorejo parobrodi in druge večje in maršje la-
dije brez zamude dalje plavati ali proti Sisku ali
proti Šamacu. Prvi, ki je stopil preko tega plava-
jočega mosta na turško zemljo, bila je avstrijska
hrabra armada, ki je dne 29. julija ob šestih
zjutraj začela marširati na bosenska tla. Bil je
trenotek velevažen, prizor veličasten. Godba je
svirala avstrijsko himno ali cesarsko pesem, na
kordonskej hiši turške straže pa je ponosno zapla-
hotal visoko v zraku avstrijski orel; in raz tela
bosenskih kristijanov so padle težke spone, v ktere

jih je bilo 415letno turško suženstvo vkovalo. V turškem Brodu so se vojaki z oficirji vred brez boja podali. Prostakom smo vsakoršno orožje pobrali, oficirjem pa sablje pustili. Vsem pa je bilo na voljo dano, ostati ali pa se v Turčijo preseliti. Kakor čujem, hoče jih več v našo službo stopiti. Častniki turški stopajo ponosno po Brodskih ulicah. Po zunanjem soditi, niso ravno zadovoljni s svojo osodo. Kako tudi! Turek ne more biti vesel, ako ni gospodar nad gjaurom — nevernikom, kakor imenuje kristijana. Zato se tudi vsaki dan po več turških družin preseli iz Bosne v Brod a iz Broda po ladjah na Turško. Da njim je Sava prizanesljiva in pot sretna! Kroz dan je bilo v Brodu najživahnjše pri pionirskem mostu, kakor sem lahko iz svoje sobe opazoval. Kakor mravelj po mravljinjaku je tu gomezilo vsakovrstnega ljudstva. Vsled silnega hrupa in vreša nisi lastnih besed razumel. Po zraku so se razlagali človeški in živinski glasovi. Vmes je pa donela mozeg in kosti prešinjajoča trompeta in zabuhli boben. Da si zašel v to zmešnjavo, izmotal si se težko iz nje. Tam na sredi mosta se je revežu Slavoncu potrupalo desno zadnje kolo, tu se je drugemu na tla zgrudila suha, izstradana kobila, ne daleč sta tretjemu pretegnjega konjica z vozom v blatu obtičala. Na nasprotnem bregu pa je stotnik hipavo komandiral pionirjem, da naj brž pri sredi odklenejo most, ker se od zgori in doli bližajo ladje. Vse take dogodke si lahko v par minutah pri mostu doživel. Nekteri dan se vrsta voznikov v Bosno nikakor ni hotela pretrgati. Od ranega jutra do poznega večera so drdrali neprenehoma čez most; dne 2. avgusta prepeljalo se njih je 4000. (Dalje prih.)

Smešničar 3. Juri je svojo ženo pokopal in se močno jokal. Sosed ga pride tolažit rekoč: Kaj boš se toliko žalostil in jokal, vsaj nisi imel nikoli dobre ure pri rajni Urši, rad bodi, da njo je Bog k sebi vzeli! „Točno zato se jočem, da jo je Bog k sebi vzeli; kajti jaz sem se nje po 15-letnem trpljenju vsaj srečno znebil, toda kaj bo še le Bog moral prestati, ki jo bo na vse večne čase moral pri sebi imeti?!“ R. M.

Razne stvari.

(*Pomilostili*) so svitli cesar na smrt obsojene: Filipa Jakuša, Antona Šolinca in Jurija Grošeka. Prva dva bodeta sedaj zaprta na žive dni, tretji na 20 let.

(*Fric Brandstetter in celjski knjigar Tarmon*) sta zapustila Karlovo v Gradcu, ker se njima je čas kazni skrajšal. Prvi je znani bivši poslanec drugi pa celjski mestjan!

(*Reguliranje Pesnice*) zametuje zopet nekdo v „Slov. Narodu“, razlogi so neopravičeni. Sicer pa opomnimo doljnim Pesničarjem, da bodo zgornji gotovo Pesnici strugo popravili in bo torej povodenj spodnje tem hujše zadevala, čem bolj se bodo

reguliranju ustavljali. Če si takih naglih naplavov želijo z dopisnikom „Slov. Naroda“, bodi jim! Pomagati jim ne moremo!

(*Ptujjska čitalnica*) napravi veselice 19. jan., 26. jan., 9. febr. in 23. febr.

(*Potres*) bil je na Koroškem tako hud, da so v Železni Kapli zidovje pokali, v Dobrlivesi hiše zibale se in podobe raz sten kapale, v Bleiburgu špital poškodovan in v Velikoveu 400 otrok iz učilnice na mah vdrlo tako naglo, da se je bilo nesreče bati. Otroci so mislili, da se bo učilnica zdajci podrla.

(*Za Reichenburško župnijo*) še ne more biti č. g. Lovro Vošnjak prezentiran, kakor Danica poročča. Patron neče nikogar prezentirati in dolžnostim patronaškim tako uti?

(*Muzikant zmrznil*) je Blaž Gmajšek blizu Pragerhova.

(*Tati ukradli*) so Martinu Ledniku v Lokrovicah blizu Celja 405 fl. in dolžno pismo 200 fl. (250.000 fl. na posodo) vzeti hoče Slov. Bistrica za stavljenje konjeniške kosarne.

(*Učiteljske spremembe*) Za nadučitelja pride g. L. Potočnik k sv. Martinu pri Slov. Gradcu, g. M. Poje v Veitsch, g. M. Hren v Rein, za učitelja g. A. Brezovnik v Vojnik, g. Fr. Šijanec k sv. Jakobu v Slov. goricah, za podučitelja g. Jakob Šerak v Vojnik. Plačilo zboljšalo se je gosp. Tom. Kunstiču pri št. Ilju.

(*Priporočujemo*) v tiskarni J. Krajec-a v Novem mestu izišle „Cerkvene pesmi“, Mešne, Marijine in Sv. Telesa, za mešan zbor, uglasbil P. H. Sattner. Zbirka obsega v lični obliki 16 lehkih, dostojnih pesem; naročeva se pri g. J. Krajec-u ali pri skladatelju samem v Novem mestu, ter stane 50 kr. Kdor pošlje po nakaznici 50 kr., dobi jo franco. Napevi so lehki in prostim zborom, na deželi mogočim, primerni. Skladatelj je goreč Ceciljanec!

(*Lutrovske gospe*) so za otroke v Mariboru nabrale 110 fl. gotovine in za 134 fl. živeža, kar so vse razdelile na sv. den. „Marburger Zeitung“ pristavlja, da je med obdarovanimi bilo $\frac{9}{10}$ katoliških otrok in staršev!

(*V Ptuj*) je nek prijatelj mladine oblekel in pogostil 70 šolarjev.

(*Nesrečno pala*) raz predhišnega mostovža je 25letna deklica Mica Rafotova na Tinjski gori ravno na sv. kraljev den ter se tako pobila, da je reva črez 3 dni potem umrla.

(*Pri št. Lorencu v Prožinu*) je bila uboga vdova L. Kališnik 2. j. t. l. od dveh reparjev ponoči zavratno napadena v hiši in precej hudo ranjena. Lopova sta hotla denarja, pa ga ni imela jima dati, na kar sta jo tipinčila.

(† *Umrli*) je č. g. Jožef Noter, duhovnik v pokoju, 64 let star.

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali č. gg. Karba 13 fl., Muha 11 fl., Voh Jern. 2 fl., Erjavec 1 fl., Duplnik 1 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁰⁰/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 1/2 funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor	6	30	4	40	4	30	2	60	4	40	4	10	4	30
Ptuj	5	35	3	40	3	25	2	20	3	45	3	40	3	45
Varaždin	4	80	3	60	3	—	2	20	2	95	—	—	3	20
Dunaj	10	60	7	10	10	80	7	10	6	10	6	85	—	—
Pešt	9	95	6	10	8	50	5	60	4	40	4	75	—	—

Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani,

priporoča svojo mnogovrstno zalogo čisto voščenih sveč, katere lepo gorijo, mirno in počasi gorijo in nič ne kapajo. Pohvalnih pisem imam na razpolaganje, kdor jih hoče videti. Boljši kup ne more noben svečar delati.

Priporočam se visokočastiti duhovščini in slavnim cerkvenim predstojništvom, posebno za

svečnico,

in zagotavljam, da bom vsakemu dobro in hitro postregel.

2—3

Loterijske številke:

V Trstu 11. januarja 1879: 9, 73, 3, 37, 36.

V Lincu " " " " 13, 58, 17, 2, 75.

Prihodnje srečkanje: 25. januarja 1879.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 61.90 — Srebrna renta 63.35 — Zlata 74.30 — Akcije narodne banke 787 — Kreditne akcije 222 — 20Napoleon 9.35 — Ces. kr. cekini 5.52 — Srebro —

O božiču prišla je na svetlo knjiga

„Dr. Bleiweisova svečanost“

slavljena dne 18. in 19. novembra 1878.

v LJUBLJANI.

Opisal po svojih stenografskih bilješkah
Anton Bezenšek.

Razen točnega opisa svečanosti donasha knjiga vse važne govore in zdravice od besede do besede, vse telegrame in pisma itd., pa tudi prav lepo in dobro sliko dr. Bleiweisovo, ter njegov životopis (spisal profesor dr. Celestin).

Zavolj svoje elegantnosti (ličnosti) je ta knjiga prav primerna za božična in novoletna darila. A sploh kot lep spominek naše velike narodne svečanosti ne bi smela manjkati nobenemu izobraženemu Slovencu!

Cena s poštnino 60 krajc. — Naročuje se najlože s poštno nakaznico pri uredništvu

„Jugoslav. Stenografa“

v ZAGREBU.

(Dobivala se bo knjiga tudi pri večih knjigarjih po 70 krajc.)

OZNANILO.

2000 jabelkinih sadnih drevesc, pripravnih za cepljenje (divjakov), pa tudi nekoliko gruškinih, 1—2 metra visokih, po 5—10 krajc.; potem 1000, meter visokih, prav lepih, 3letnih hrastovih sadežev, po 5 krajc. se dobi pri

Mart. Žnidarju,

posestniku v Košenci poleg Celja.

1—3

Naznanilo.

Dajem uljudno na znanje, da sem se s sodarstvom in očetno fabriko iz očetove hiše (Kärtnervorstadt šte. 33.) prestavil v svojo lastno hišo v koroški ulici št. 18, ki je prej bila Leirer-jeva.

Zahvaljujem se mi za dozdej skazano zaupanje in prosim mi še naprej ohraniti ga in me z obilnimi naročili počestiti.

V Mariboru 21. dec. 1878.

3—3

Feliks Schmidl.